ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 12ης Ιουνίου 2003 *

Στην υπόθεση C-148/01,

Ελληνική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Β. Κοντόλαιμο και την Χ. Τσιαβού, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από την

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τους W.-D. Plessing και M. Lumma,

και από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο αρχικώς από τη M. López-Monís Gallego και στη συνέχεια από τον S. Ortiz Vaamonde, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνοντες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τη M. Κοντού-Durande, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2001/137/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 50, σ. 9),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, B. Σκουρή, F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Δεκεμβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Απριλίου 2001, η Ελληνική Δημοκρατία ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, την ακύρωση της αποφάσεως 2001/137/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 50, σ. 9, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), καθόσον επιβάλλει στην Ελληνική Δημοκρατία δημοσιονομική διόρθωση ως προς τους τόκους υπερημερίας οι οποίοι επιβλήθηκαν λόγω της καθυστερημένης καταβολής της συμπληρωματικής εισφοράς που οφειλόταν για την περίοδο εμπορίας 1995/1996 και υπολογίστηκαν για την περίοδο από τον Φεβρουάριο του 1997 μέχρι τον Δεκέμβριο του 2000 (στο εξής: επίδικη διόρθωση).

2 Με διατάξεις της 4ης Οκτωβρίου 2001, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου δέχθηκε τις αιτήσεις παρεμβάσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και του Βασιλείου της Ισπανίας υπέρ των αιτημάτων της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 729/70

3 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο α', πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής

γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 94, σ. 13), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1287/95 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 1995 (ΕΕ L 125, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 729/70), προβλέπει τα εξής:

«Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με την επιτροπή του Ταμείου:

α) αποφασίζει μηνιαίες προκαταβολές έναντι του καταλογισμού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τους εγκεκριμένους οργανισμούς πληρωμών. Οι δαπάνες του Οκτωβρίου εντάσσονται στον Οκτώβριο, εφόσον πραγματοποιήθηκαν από την 1η έως τις 15, και στον Νοέμβριο, εφόσον πραγματοποιήθηκαν από τις 16 έως τις 31. Οι προκαταβολές καταβάλλονται στο κράτος μέλος το αργότερο την τρίτη εργάσιμη ημέρα του δεύτερου μήνα που έπεται εκείνου κατά τον οποίο πραγματοποιήθηκαν οι δαπάνες.»

4 Το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 729/70 ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να:

— εξασφαλίσουν την πραγματοποίηση και την κανονικότητα των χρηματοδοτουμένων από το Ταμείο πράξεων,

— προλάβουν και διώξουν ανωμαλίες,

— ανακτήσουν τα απολεσθέντα εξ αιτίας ανωμαλιών ή αμελειών ποσά.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα ληφθέντα μέτρα προς τον σκοπό αυτό και ιδίως για την πορεία των διοικητικών και δικαστικών διαδικασιών.

2. Σε περίπτωση μη πλήρους ανακτήσεως, οι οικονομικές συνέπειες των ανωμαλιών ή αμελειών αναλαμβάνονται από την Κοινότητα, εκτός εκείνων που προκύπτουν από ανωμαλίες ή αμέλειες καταλογιστέες στα διοικητικά όργανα ή σε οργανισμούς των κρατών μελών.

Τα ανακτηθέντα ποσά καταβάλλονται στους εγκεκριμένους οργανισμούς πληρωμών και καταλογίζονται σ' αυτούς προς μείωση των δαπανών των χρηματοδοτούμενων από το Ταμείο. Οι τόκοι των ανακτηθέντων ποσών ή των ποσών που πληρώνονται με καθυστέρηση καταβάλλονται στο Ταμείο.»

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 296/96

5 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 296/96 της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1996, για τα στοιχεία που πρέπει να διαβιβάζουν τα κράτη μέλη και για τη μηνιαία ανάληψη των δαπανών που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του τμήματος Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2776/88 (ΕΕ L 39, σ. 5), έχει ως εξής:

«Η Επιτροπή, αφού αποφασίσει για τις προκαταβολές σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70, διαθέτει στα κράτη μέλη, εντός των ορίων των πιστώσεων του προϋπολογισμού, τα αναγκαία χρηματοδοτικά μέσα για την κάλυψη των δαπανών προς χρηματοδότηση από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, σε λογαριασμό ο οποίος ανοίγεται γι' αυτόν τον σκοπό από κάθε κράτος μέλος στο δημόσιο ταμείο ή σε άλλο πιστωτικό οργανισμό.»

6 Επιπλέον, το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«1. Η Επιτροπή, με βάση τα δεδομένα που έχουν διαβιβασθεί σύμφωνα με το άρθρο 3, αποφασίζει και καταβάλλει τις μηνιαίες προκαταβολές για την ανάληψη των δαπανών με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 13 της απόφασης 94/729/ΕΚ.

2. Κάθε δαπάνη που καταβάλλεται εκτός των καθορισμένων όρων ή προθεσμιών θα αποτελέσει αντικείμενο μειωμένης ανάληψης στο πλαίσιο των προκαταβολών σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

[...]

Οι μειώσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο πραγματοποιούνται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 13 της απόφασης 94/729/ΕΚ.»

Η απόφαση 94/729/ΕΚ

7 Το άρθρο 13 της αποφάσεως 94/729/ΕΚ του Συμβουλίου, της 31ης Οκτωβρίου 1994, σχετικά με τη δημοσιονομική πειθαρχία (ΕΕ L 293, σ. 14), έχει ως εξής:

«1. Η πληρωμή από την Επιτροπή των μηνιαίων προκαταβολών που αφορούν το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, πραγματοποιείται με βάση τα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη για κάθε κεφάλαιο των δαπανών.

2. Εάν οι δηλώσεις δαπανών ή τα στοιχεία που γνωστοποίησαν τα κράτη μέλη δεν επιτρέπουν στην Επιτροπή να βεβαιωθεί εάν η ανάληψη των πόρων είναι σύμφωνη προς τους ισχύοντες κοινοτικούς κανόνες, η Επιτροπή ζητεί από το συγκεκριμένο κράτος μέλος να παράσχει συμπληρωματικά στοιχεία εντός προθεσμίας την οποία ορίζει ανάλογα με τη σοβαρότητα του προβλήματος.

Σε περίπτωση που η απάντηση δεν κρίνεται ικανοποιητική ή εμφαίνει έκδηλη παράβαση των οικείων κανόνων και σαφώς καταχρηστική χρησιμοποίηση των κοινοτικών πόρων, η Επιτροπή δύναται να μειώσει ή να αναστείλει προσωρινά τις μηνιαίες προκαταβολές προς τα κράτη μέλη.

Οι εν λόγω μειώσεις ή αναστολές πραγματοποιούνται με την επιφύλαξη των αποφάσεων που θα ληφθούν στα πλαίσια της εκκαθάρισης των λογαριασμών.

3. Η Επιτροπή ειδοποιεί το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος πριν λάβει την απόφασή της.

Το κράτος μέλος γνωστοποιεί την άποψή του εντός δέκα ημερών.

Η δεόντως αιτιολογημένη απόφαση της Επιτροπής, η οποία λαμβάνεται κατόπιν διαβουλεύσεων με την επιτροπή του ΕΓΤΠΕ, τηρεί την αρχή της αναλογικότητας.»

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3950/92

8 Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1), έχει ως εξής:

«Θεσπίζεται, για επτά νέες διαδοχικές περιόδους δώδεκα μηνών, αρχής γενομένης από 1ης Απριλίου 1993, συμπληρωματική πρόσθετη εισφορά, η οποία επιβαρύνει τους παραγωγούς αγελαδινού γάλακτος επί των ποσοτήτων γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος, οι οποίες παραδίδονται σε αγοραστή ή πωλούνται απευθείας πρός κατανάλωση, κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης δωδεκάμηνης περιόδου, και οι οποίες υπερβαίνουν ποσότητα που θα καθοριστεί.

Η εισφορά καθορίζεται στο 115 % της ενδεικτικής τιμής του γάλακτος.»

9 Το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 3950/92 ορίζει τα εξής:

«1. Η εισφορά οφείλεται για όλες τις ποσότητες γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος που διατίθενται στο εμπόριο κατά την οικεία δωδεκάμηνη περίοδο και οι οποίες υπερβαίνουν μία από τις ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3. Κατανέμεται μεταξύ των παραγωγών που συνέβαλαν στην υπέρβαση.

Σύμφωνα με την απόφαση του κράτους μέλους, η συμμετοχή των παραγωγών στην καταβολή της οφειλόμενης εισφοράς καθορίζεται, μετά από ανακατανομή ή όχι των μη χρησιμοποιηθεισών ποσοτήτων αναφοράς, είτε στο επίπεδο του αγοραστή σε συνάρτηση με την απομένουσα υπέρβαση, αφού προηγουμένως κατανεμηθούν, κατ'

αναλογία προς τις ποσότητες αναφοράς που διαθέτει κάθε παραγωγός, οι μη χρησιμοποιηθείσες ποσότητες αναφοράς, είτε σε εθνικό επίπεδο, σε συνάρτηση με την υπέρβαση της ποσότητας αναφοράς την οποία διαθέτει κάθε παραγωγός.

2. Όσον αφορά τις παραδόσεις, ο υπόχρεος της εισφοράς αγοραστής καταβάλλει στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους, πριν από μια ορισμένη ημερομηνία και σύμφωνα με διαδικασίες που θα καθορισθούν, το οφειλόμενο ποσό το οποίο παρακρατεί επί της τιμής του γάλακτος την οποία καταβάλλει στους παραγωγούς που οφείλουν την εισφορά, και, αν όχι, το ποσό το οποίο εισπράττει με κάθε κατάλληλο μέσο.

[...]

3. Όσον αφορά τις απ' ευθείας πωλήσεις, ο παραγωγός καταβάλλει την οφειλόμενη εισφορά στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους πριν από μια συγκεκριμένη ημερομηνία και σύμφωνα με διαδικασίες που θα καθορισθούν.»

10 Το άρθρο 10 του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Η εισφορά θεωρείται ότι αποτελεί μέρος των παρεμβάσεων που προορίζονται για τη σταθεροποίηση των γεωργικών αγορών και διατίθεται για τη χρηματοδότηση των δαπανών του γαλακτοκομικού τομέα.»

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 536/93

11 Η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 57, σ. 12), έχει ως εξής:

«[εκτιμώντας] ότι από την κτηθείσα πείρα έχει διαπιστωθεί ότι σημαντικές καθυστερήσεις τόσο όσον αφορά τη διαβίβαση των στοιχείων των σχετικών με την περισυλλογή γάλακτος ή τις απευθείας πωλήσεις όσο και την πληρωμή της εισφοράς εμποδίζουν το καθεστώς να είναι απολύτως αποτελεσματικό· ότι πρέπει, ως εκ τούτου, να εξαχθούν από την πείρα του παρελθόντος τα αναγκαία διδάγματα και να επιβληθούν αυστηρές απαιτήσεις όσον αφορά τις προθεσμίες ανακοίνωσης και πληρωμής, οι οποίες πρέπει να συνοδεύονται από κυρώσεις».

12 Το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού έχει ως εξής:

«Πριν από την 1η Σεπτεμβρίου κάθε έτους, ο αγοραστής που οφείλει την εισφορά καταβάλλει στον αρμόδιο οργανισμό το οφειλόμενο ποσό σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από το κράτος μέλος.

Σε περίπτωση μη τήρησης της προθεσμίας πληρωμής, τα οφειλόμενα ποσά αποδίδουν ετησίως τόκο, του οποίου το επιτόκιο καθορίζεται από το κράτος μέλος και δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το επιτόκιο που εφαρμόζεται σε περίπτωση ανάκτησης των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.»

13 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 536/93 ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν συμπληρωματικά μέτρα προς διασφάλιση της πληρωμής της οφειλόμενης εισφοράς στην Κοινότητα εντός της ορισθείσας προθεσμίας.

Σε περίπτωση κατά την οποία από τον αναφερόμενο στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2776/88 της Επιτροπής [...] φάκελο, τον οποίο τα κράτη μέλη διαβιβάζουν κάθε μήνα στην Επιτροπή, προκύψει ότι δεν τηρείται η προθεσμία αυτή, η Επιτροπή προβαίνει σε μείωση των προκαταβολών κατά την ανάληψη των γεωργικών δαπανών κατ' αναλογία του οφειλόμενου ποσού ή της εκτίμησης του οφειλόμενου ποσού.

Τα κράτη μέλη αφαιρούν τους τόκους που καταβάλλονται με το άρθρο 3, παράγραφος 4, και το άρθρο 4, παράγραφος 4, από τις δαπάνες του γαλακτοκομικού τομέα.»

Το ιστορικό της διαφοράς

14 Με έγγραφο της 2ας Αυγούστου 2000, η Επιτροπή γνωστοποίησε στις ελληνικές αρχές την οριστική άποψή της σχετικά με τις αρνητικές δημοσιονομικές διορθώσεις που επρόκειτο να προτείνει για τη συμπληρωματική εισφορά στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων όσον αφορά την περίοδο εμπορίας

1995/1996, στο πλαίσιο της αποφάσεως περί εκκαθαρίσεως λογαριασμών που επρόκειτο να εκδώσει τον Δεκέμβριο του 2000. Οι διορθώσεις αυτές παρουσιάστηκαν ως εξής:

Συμπληρωματική εισφορά για το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα

Θέση προϋπολογισμού		GRD
2071.102	Παραδόσεις γάλακτος — περίοδος 1995/1996	– 20 568 862
2071.122	Τόκοι για καθυστερημένη πληρωμή συμπληρωματικής εισφοράς	– 72 063 780

15 Οι εν λόγω δημοσιονομικές διορθώσεις προτάθηκαν στο πλαίσιο ελέγχου που πραγματοποίησε η Επιτροπή και από τον οποίο προέκυψε ότι η υπέρβαση της ποσοστώσεως από την Ελλάδα κατά την περίοδο εμπορίας 1995/1996 ανερχόταν σε 7 423 986 kg. Ενώ η οφειλόμενη συμπληρωματική εισφορά για την ποσότητα αυτή ήταν 824 656 365 ελληνικές δραχμές (GRD), είχε πιστωθεί στο ΕΓΤΠΕ συνολικό ποσό 804 087 503 GRD, οπότε το οφειλόμενο υπόλοιπο ανερχόταν στο ποσό των 20 568 862 GRD. Κατά την Επιτροπή, επειδή η συμπληρωματική εισφορά δεν είχε καταβληθεί πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1996, οι οφειλόμενοι τόκοι υπερημερίας ανέρχονταν στο ποσό των 72 487 562 GRD. Δεδομένου ότι είχε ήδη πιστωθεί στο ΕΓΤΠΕ το ποσό των 423 782 GRD, οι καταβλητέοι τόκοι ανέρχονταν στο ποσό των 72 063 780 GRD.

16 Με έγγραφο της 26ης Μαΐου 2000 η Επιτροπή παρουσίασε τη μέθοδο υπολογισμού των εν λόγω τόκων υπερημερίας. Από το έγγραφο αυτό προκύπτει ότι οι τόκοι αυτοί υπολογίστηκαν μέχρι τον Δεκέμβριο του 2000, υπό την επιφύλαξη μειώσεώς τους στην περίπτωση που οι ελληνικές αρχές θα κατέβαλλαν στο ΕΓΤΠΕ οποιοδήποτε ποσό από την συμπληρωματική εισφορά ή τους οφειλόμενους τόκους πριν από τον Οκτώβριο του 2000.

17 Καθόσον το ποσό της προτεινόμενης από την Επιτροπή διορθώσεως ήταν κατώτερο από 500 000 ευρώ, η Ελληνική Δημοκρατία δεν προσέφυγε στο συμβιβαστικό όργανο που συστάθηκε με την απόφαση 94/442/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Ιουλίου 1994, σχετικά με τη θέσπιση διαδικασίας συμβιβασμού στο πλαίσιο της εκκαθάρισης των λογαριασμών του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεως (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 182, σ. 45).

18 Η Ελληνική Δημοκρατία αντιτάχθηκε στη δημοσιονομική διόρθωση ως προς τους τόκους υπερημερίας που οφείλονταν λόγω της καθυστερημένης καταβολής της συμπληρωματικής εισφοράς για την περίοδο εμπορίας 1995/1996, στο μέτρο που οι τόκοι αυτοί αφορούν την περίοδο από τον Φεβρουάριο του 1997 έως και τον Δεκέμβριο του 2000.

19 Κατά την Ελληνική Κυβέρνηση, η Επιτροπή παρακράτησε το ποσό της οφειλόμενης συμπληρωματικής εισφοράς για την εν λόγω περίοδο με την απόφασή της Ε(97) 605 τελικό, της 5ης Μαρτίου 1997, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 13, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/729. Η Επιτροπή αποφάσισε τη μείωση της προκαταβολής που οφειλόταν στην Ελληνική Δημοκρατία για την κάλυψη των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στον γαλακτοκομικό τομέα κατά τον Ιανουάριο του 1997, για τον λόγο ότι δεν είχε εισπράξει εμπροθέσμως το συνολικό ποσό της συμπληρωματικής εισφοράς στον εν λόγω τομέα για την περίοδο εμπορίας 1995/1996. Υπό τις συνθήκες αυτές, μόνον η δημοσιονομική διόρθωση που αφορά τους τόκους υπερημερίας, συνολικού ποσού 24 027 489 GRD, για την περίοδο από τον Σεπτέμβριο του 1996 μέχρι τον Ιανουάριο του 1997, δικαιολογείται βάσει του κοινοτικού δικαίου.

20 Κατά την Επιτροπή, η μείωση των προκαταβολών προς την Ελληνική Δημοκρατία δεν είχε καμία επίπτωση στον υπολογισμό των εν λόγω τόκων, οι οποίοι έπρεπε να συνεχίσουν να καταβάλλονται στην αρμόδια εθνική αρχή από τους φερέγγυους αγοραστές και να πιστώνονται στο ΕΓΤΠΕ.

21 Στις 5 Φεβρουαρίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση που προβλέπει, μεταξύ άλλων, την ακόλουθη διόρθωση:

Τομέας	Θέση προϋπολογισμού	Αιτιολογικό	Δαπάνες που εξαιρούνται από την κοινοτική χρηματοδότηση	Πραγματοποιηθείσες μειώσεις	Δημοσιονομικές συνέπειες της αποφάσεως αυτής	Οικονομική χρήση
Γαλακτοκομικά προϊόντα	2071	Συμπληρωματική εισφορά και τόκοι υπερημερίας	–103 197 096 GRD	–10 604 124 GRD	–92 592 972 GRD	1996

Επί της ουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

22 Η Ελληνική Δημοκρατία επισημαίνει ότι δεν αμφισβητεί τη δημοσιονομική διόρθωση σχετικά με το ποσό της οφειλόμενης συμπληρωματικής εισφοράς για την περίοδο εμπορίας 1995/1996 ούτε τη διόρθωση που αφορά τους τόκους υπερημερίας λόγω της μη καταβολής του εν λόγω ποσού κατά την περίοδο που προηγήθηκε των μειώσεων των προκαταβολών που επιβλήθηκαν με την απόφαση Ε(97) 605 τελικό.

23 Αντιθέτως, η επίδικη διόρθωση που αφορά την ίδια παράλειψη για την περίοδο από τον Φεβρουάριο του 1997 μέχρι τον Δεκέμβριο του 2000 είναι αντίθετη στο κοινοτικό δίκαιο. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή αποφάσισε τη μείωση της προκαταβολής που οφειλόταν στην Ελληνική Δημοκρατία για την κάλυψη των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στον γαλακτοκομικό τομέα κατά τον Ιανουάριο του 1997, ύψους 514 625 072 GRD, για τον λόγο ότι δεν είχε εισπράξει εμπροθέσμως το συνολικό ποσό

της συμπληρωματικής εισφοράς για την περίοδο εμπορίας 1995/1996. Επομένως, η Ελληνική Δημοκρατία, από τον Φεβρουάριο του 1997, δεν όφειλε πλέον τόκους υπερημερίας στο ΕΓΤΠΕ.

24 Η Ελληνική Κυβέρνηση επισημαίνει συναφώς ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία του συστήματος της συμπληρωματικής εισφοράς, τα άρθρα 3, παράγραφος 4, και 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 536/93 αποβλέπουν, αφενός, στη βελτίωση και στην επίσπευση της εκ μέρους του φορολογουμένου καταβολής της συμπληρωματικής εισφοράς στον αρμόδιο εθνικό οργανισμό και, αφετέρου, στη διασφάλιση της εμπρόθεσμης καταβολής της οφειλόμενης στην Κοινότητα εισφοράς.

25 Από τον συνδυασμό των διατάξεων αυτών προς τα άρθρα 5, παράγραφος 2, και 8 του κανονισμού 729/70, τα άρθρα 1, παράγραφος 1, και 4 του κανονισμού 296/96, καθώς και προς το άρθρο 13 της αποφάσεως 94/729 προκύπτει ότι, σε περίπτωση που δεν τηρηθεί η προθεσμία για την καταβολή της συμπληρωματικής εισφοράς από τον υπόχρεο προς τούτο αγοραστή, η Επιτροπή επιβάλλει ως κύρωση στο κράτος μέλος τη μείωση των προκαταβολών που προορίζονται για την κάλυψη των δαπανών του γαλακτοκομικού τομέα κατ' αναλογία του οφειλομένου ποσού της συμπληρωματικής εισφοράς ή του ποσού που εκτιμάται ότι οφείλεται. Κατά συνέπεια, αφ' ης στιγμής μειωθούν οι προκαταβολές αυτές, δεν υφίσταται πλέον καθυστέρηση στην καταβολή της συμπληρωματικής εισφοράς που οφείλεται στην Κοινότητα υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 536/93 ούτε συντρέχει κίνδυνος απώλειας κοινοτικών πόρων λόγω μη εμπρόθεσμης καταβολής.

26 Επιπλέον, οι τόκοι υπερημερίας οφείλονται στις περιπτώσεις που ο οφειλέτης καθυστερεί την καταβολή της πληρωμής υπαιτίως. Η απόσβεση της κύριας χρηματικής οφειλής επιφέρει άρση της υποχρεώσεως καταβολής τόκων για το μέλλον. Κατά συνέπεια, όταν η Επιτροπή επέβαλε στην Ελληνική Δημοκρατία μείωση των προκαταβολών που προορίζονταν για την κάλυψη των δαπανών του γαλακτοκομικού τομέα, κατά το ποσό της οφειλόμενης συμπληρωματικής εισφοράς για την περίοδο εμπορίας 1995/1996, δεν υφίστατο πλέον υπαίτια καθυστέρηση καταβολής της εισφοράς αυτής και, ως εκ τούτου, δεν οφείλονταν πλέον τόκοι υπερημερίας στο ΕΓΤΠΕ.

27 Περαιτέρω, κατά την Ελληνική Κυβέρνηση, αφού η Επιτροπή μείωσε τις προκαταβολές, οι τόκοι υπερημερίας που οφείλονται σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 536/93 από τους οφειλέτες που δεν κατέβαλαν εμπροθέσμως τη συμπληρωματική εισφορά πρέπει να καταβάλλονται στον αρμόδιο οργανισμό πληρωμής και όχι στο ΕΓΤΠΕ. Η άποψη της Επιτροπής κατά την οποία τα ποσά που αντιστοιχούν στους τόκους υπερημερίας οφείλονται στο ΕΓΤΠΕ ως αρνητικές δαπάνες που περιλαμβάνονται στις μηνιαίες δηλώσεις και αφαιρούνται από τις δαπάνες του γαλακτοκομικού τομέα είναι βάσιμη μόνον όσον αφορά τους τόκους υπερημερίας που οφείλονται μέχρι του χρονικού σημείου επιβολής των μειώσεων των προκαταβολών προς το κράτος μέλος, ήτοι μέχρι του χρονικού σημείου που υφίσταται υπαίτια καθυστέρηση καταβολής της συμπληρωματικής εισφοράς.

28 Η Ελληνική Κυβέρνηση φρονεί ότι η ερμηνεία την οποία προβάλλει ενισχύεται από το άρθρο 8, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, το οποίο προβλέπει την καταβολή τόκων στο ΕΓΤΠΕ μόνο στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη ανακτούν απολεσθέντα λόγω παρατυπιών ή αμελειών ποσά στο πλαίσιο των δαπανών που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ, ήτοι στις περιπτώσεις που υφίσταται απώλεια κοινοτικών πόρων ή καταχρηστική χρησιμοποίησή τους ή στις περιπτώσεις εκπρόθεσμης καταβολής των οφειλομένων ποσών.

29 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή, επιβάλλοντας εις βάρος της Ελληνικής Δημοκρατίας την επίδικη διόρθωση, ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα την κοινοτική νομοθεσία. Επικουρικώς, η Ελληνική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς αυτή την πτυχή της προσβαλλομένης αποφάσεως.

30 Η Ελληνική Κυβέρνηση προσθέτει ότι η επιχειρηματολογία της Γερμανικής και της Ισπανικής Κυβερνήσεως, όπως προκύπτει από τα υπομνήματα παρεμβάσεως, επιβεβαιώνει το βάσιμο της προσφυγής της περί ακυρώσεως.

31 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ισχυρίζεται, πρώτον, ότι από τη συστηματική ανάλυση των συναφών διατάξεων των κανονισμών 3950/92 και 536/93 προκύπτει ότι το ΕΓΤΠΕ δεν μπορεί βασίμως να αξιώνει την εκ μέρους των κρατών μελών καταβολή συμπληρωματικών εισφορών και τόκων υπερημερίας στην περίπτωση καθυστερημένης καταβολής των εν λόγω εισφορών στο ΕΓΤΠΕ.

32 Από τη διατύπωση του άρθρου 3, παράγραφος 4, και του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 536/93 προκύπτει ότι η αξίωση για την καταβολή τόκων υπερημερίας γεννάται αποκλειστικά και μόνο στο πλαίσιο της σχέσεως μεταξύ των αρμόδιων εθνικών οργανισμών και «των αγοραστών που οφείλουν την εισφορά» ή των «παραγωγών», με εξαίρεση τη σχέση μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών. Επιπλέον, το άρθρο 5, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού δεν παρέχει κανένα νομικό έρεισμα βάσει του οποίου να είναι δυνατή η αξίωση τόκων υπερημερίας, αλλά επιβάλλει αποκλειστικά και μόνον την υποχρέωση των κρατών μελών να ενεργούν τα δέοντα «προς διασφάλιση της πληρωμής της οφειλόμενης εισφοράς στην Κοινότητα εντός της ταχθείσας προθεσμίας».

33 Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, από την απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2001, C-277/98, Γαλλία κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. I-8543, σκέψεις 37, 38 και 43), η οποία αφορά διατάξεις που εφαρμόζονταν προηγουμένως στη συμπληρωματική εισφορά στον τομέα του γάλακτος και που είναι ανάλογες προς αυτές του κανονισμού 536/93, προκύπτει ότι τα κράτη μέλη, όσον αφορά την εισφορά αυτή, έχουν απλώς και μόνον το καθήκον να την εισπράξουν και να την αποδώσουν στην Κοινότητα. Συναφώς, η Γερμανική Κυβέρνηση παραπέμπει επίσης στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Jacobs στην υπόθεση C-130/99, Ισπανία κατά Επιτροπής (απόφαση της 21ης Μαρτίου 2002, Συλλογή 2002, σ. I-3005).

34 Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη δεν υπέχουν κύρια οφειλή έναντι του ΕΓΤΠΕ για τις συμπληρωματικές εισφορές, δεν υποχρεούνται ούτε στην καταβολή τόκων υπερημερίας, οι οποίοι προϋποθέτουν την ύπαρξη κύριας οφειλής. Κατά συνέπεια, η επίδικη διόρθωση είναι παράνομη.

35 Η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει, δεύτερον, ότι η επίδικη διόρθωση δεν δικαιολογείται, δεδομένου ότι δεν διαπιστώθηκε η ύπαρξη παραβάσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας όσον αφορά την είσπραξη των συμπληρωματικών εισφορών και των τόκων υπερημερίας από τους οφειλέτες.

36 Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, προϋπόθεση για τις δημοσιονομικές διορθώσεις είναι, εν πάση περιπτώσει, η εκ μέρους της Επιτροπής απόδειξη παραβάσεως του οικείου κράτους μέλους (αποφάσεις της 10ης Νοεμβρίου 1993, C-48/91, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-5611, σκέψη 18, και της 13ης Σεπτεμβρίου 2001, C-374/99, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-5943, σκέψη 15, καθώς και προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Επιτροπής, σκέψη 41). Εν προκειμένω, με την έκθεση ελέγχου της 10ης Οκτωβρίου 1997 για τα έτη 1995 και 1996, η Επιτροπή διαπίστωσε πράγματι ότι δεν μπορούσε να καταλογιστεί στην Ελληνική Δημοκρατία ουδεμία αμέλεια όσον αφορά τη συμπληρωματική εισφορά.

37 Το Βασίλειο της Ισπανίας ισχυρίζεται ότι τα κράτη μέλη φέρουν απλώς και μόνον την υποχρέωση να εισπράττουν με επιμέλεια τη συμπληρωματική εισφορά που οι αγοραστές ή οι παραγωγοί γάλακτος οφείλουν να καταβάλλουν καθώς και τους τυχόν τόκους υπερημερίας. Η Επιτροπή εσφαλμένα υποστηρίζει ότι η υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας είναι ανεξάρτητη από τη μείωση των προκαταβολών. Το κράτος μέλος οφείλει στην Κοινότητα τα ποσά που αντιστοιχούν στη συμπληρωματική εισφορά και στους τόκους υπερημερίας μόνον εφόσον η Επιτροπή αποδείξει ότι η παράλειψη εισπράξεως των ποσών από τους υπόχρεους στην καταβολή τους οφείλεται σε έλλειψη επιμέλειας των αρμόδιων εθνικών αρχών. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή αβασίμως αξιώνει την εκ μέρους του κράτους μέλους προκαταβολή των ποσών που δεν κατέβαλαν οι υπόχρεοι στην πληρωμή της συμπληρωματικής εισφοράς, απλώς και μόνον προς μετριασμό των συνεπειών της εν λόγω καθυστερήσεως καταβολής επί του κοινοτικού προϋπολογισμού. Ως προς το επιχείρημα σύμφωνα με το οποίο το κράτος μέλος πρέπει να παρακινείται να επισπεύδει την είσπραξη της εισφοράς, αυτό είναι βάσιμο μόνον εφόσον η καθυστέρηση της καταβολής καταλογίζεται στο οικείο κράτος μέλος.

38 Προς στήριξη της απόψεώς της, η Ισπανική Κυβέρνηση παρατηρεί ειδικότερα ότι, μολονότι καμία νομική βάση δεν παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αξιώνει

από το κράτος μέλος την καταβολή του ποσού μιας εισφοράς η οποία δεν έχει εισέτι εισπραχθεί (προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Επιτροπής, σκέψεις 34 έως 43, και μνημονευθείσες στη σκέψη 33 της παρούσας αποφάσεως προτάσεις του γενικού εισαγγελέα), ουδεμία άλλη νομική βάση της παρέχει τη δυνατότητα να αξιώσει από το εν λόγω κράτος μέλος, μέσω δημοσιονομικής διορθώσεως, τόκους επί της εισφοράς αυτής που οι υπόχρεοι αγοραστές ή παραγωγοί δεν έχουν εισέτι καταβάλει.

39 Η Ισπανική Κυβέρνηση υποστηρίζει, σε αντίθεση προς την άποψη που προέβαλε η Επιτροπή, ότι το παρόν καθεστώς δεν διαφέρει από το επίδικο στην προπαρατεθείσα υπόθεση Γαλλία κατά Επιτροπής. Εν πάση περιπτώσει, από τη δεύτερη και την πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 536/93 προκύπτει ότι σκοπός του κανονισμού αυτού είναι η θέσπιση μέτρων για τη διασφάλιση της εμπρόθεσμης καταβολής της εισφοράς καθώς και η προς τούτο επιβολή κυρώσεων. Οι ανωτέρω αιτιολογικές σκέψεις καθώς και τα άρθρα 3 και 4 του εν λόγω κανονισμού αναφέρονται σαφώς στην υποχρέωση πληρωμής της εισφοράς από τον αγοραστή. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις επιβάλλονται επίσης στον αγοραστή και συνίστανται στην καταβολή ενός ορισμένου προστίμου (άρθρα 3, παράγραφος 2, και 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 536/93) καθώς και στην καταβολή τόκων (άρθρα 3, παράγραφος 4, και 4, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού).

40 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η καταβολή τόκων υπερημερίας και η μείωση των προκαταβολών συνιστούν δύο αυτοτελή μέτρα που απορρέουν από διαφορετικές υποχρεώσεις. Η μείωση των προκαταβολών που επιβάλλεται στο κράτος μέλος αποσκοπεί τόσο στο να μετριάσει τις επιπτώσεις της ενδεχόμενης καθυστερήσεως καταβολής της οφειλόμενης στην Κοινότητα εισφοράς επί του προϋπολογισμού του ΕΓΤΠΕ όσο και στο να παρακινήσει το κράτος μέλος να λάβει πρόσφορα μέτρα για να διασφαλίζει την έγκαιρη είσπραξη της εισφοράς. Η πληρωμή τόκων υπερημερίας που επιβαρύνει τον αγοραστή ή τον παραγωγό αποσκοπεί στην τήρηση των προθεσμιών που προβλέπονται για τη διαβίβαση των δεδομένων και για την καταβολή της εισφοράς στον αρμόδιο εθνικό οργανισμό.

41 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη υπέχουν δύο υποχρεώσεις, ήτοι, πρώτον, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου οι υπόχρεοι να

καταβάλλουν εμπροθέσμως το ποσό της εισφοράς, διότι άλλως υποχρεούνται στην καταβολή τόκων υπερημερίας, και, δεύτερον, να αποδίδουν εμπροθέσμως στην Κοινότητα το ποσό της συμπληρωματικής εισφοράς. Η μείωση των προκαταβολών, η οποία αφορά την τελευταία αυτή υποχρέωση, δεν αίρει την υποχρέωση των κρατών μελών να εισπράττουν τη συμπληρωματική εισφορά και τους τόκους υπερημερίας από τους υπόχρεους στην καταβολή τους.

42 Η Επιτροπή προσθέτει ότι η μείωση των προκαταβολών δεν ισοδυναμεί με εκκαθάριση λογαριασμών, ήτοι με εκκαθάριση για την οποία λαμβάνονται υπόψη το ποσό της οφειλόμενης συμπληρωματικής εισφοράς, προσαυξημένο κατά τους τόκους υπερημερίας, οι ήδη πραγματοποιηθείσες πληρωμές καθώς και οι μειώσεις των προκαταβολών στις οποίες προέβη η Επιτροπή. Η μείωση των προκαταβολών δεν συνεπάγεται την εξάλειψη των υποχρεώσεων του κράτους μέλους έναντι της Κοινότητας όσον αφορά την είσπραξη και την καταβολή της συμπληρωματικής εισφοράς και των τόκων υπερημερίας, σε αντίθεση προς ό,τι συμβαίνει στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των κοινοτικών δαπανών. Μετά την εκκαθάριση αυτή, οι τόκοι υπερημερίας τους οποίους το κράτος μέλος εισέπραξε εκπροθέσμως εξακολουθούν να ανήκουν στον προϋπολογισμό του.

43 Επιπλέον, η μείωση των προκαταβολών δεν καλύπτει εξ ολοκλήρου το ποσό που αντιστοιχεί στη συμπληρωματική εισφορά, δεδομένου ότι υπολογίζεται βάσει του 96 % του μη δηλωθέντος ποσού. Περαιτέρω, εναπόκειται στο κράτος μέλος να δηλώσει τα ποσά που εισέπραξε από τους αγοραστές ή τους παραγωγούς μέχρι του ποσού της μειώσεως, πράγμα που διασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη θα εξακολουθήσουν να εισπράττουν τα ποσά που οφείλουν οι υπόχρεοι. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται επίσης να εξακολουθήσουν να δηλώνουν τις εισφορές και τους τόκους που εισπράττουν αφαιρώντας το αντίστοιχο ποσό από τις μηνιαίες δηλώσεις.

44 Η Επιτροπή επισημαίνει περαιτέρω ότι, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 536/93, τα ποσά που αντιστοιχούν στους τόκους υπερημερίας αφαιρούνται από τις δαπάνες του γαλακτοκομικού τομέα και, ως εκ τούτου, καταλογί-

ζονται στο ΕΓΤΠΕ ως αρνητικές δαπάνες που περιλαμβάνονται στις μηνιαίες δηλώσεις. Συγκεκριμένα, τα ποσά αυτά προορίζονται, μεταξύ άλλων, για την ελάφρυνση των δαπανών της Κοινότητας στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων (βλ. άρθρο 10 του κανονισμού 3950/92).

45 Κατά την Επιτροπή, η ερμηνεία των ελληνικών αρχών, ήτοι ότι, μετά τη μείωση των προκαταβολών, παρέλκει η διαπίστωση ως προς την ύπαρξη καθυστερήσεως που να συνεπάγεται την καταβολή τόκων, μπορεί επίσης να επιφέρει την εξάλειψη της ισοδυναμούσας με κύρωση υποχρεώσεως των αγοραστών ή των παραγωγών να καταβάλουν τόκους υπερημερίας για την οικεία περίοδο. Κατά τον τρόπο αυτό, οι εν λόγω υπόχρεοι αποκτούν ένα αδικαιολόγητο πλεονέκτημα στον ανταγωνισμό το οποίο δεν συμβιβάζεται με τους σκοπούς της ως άνω υποχρεώσεως.

46 Ομοίως, εάν οι τόκοι υπερημερίας καταλογίζονταν στον κρατικό προϋπολογισμό και δεν αφαιρούνταν από τις κοινοτικές δαπάνες, το κράτος μέλος που θα είχε καταβάλει εμπροθέσμως τη συμπληρωματική εισφορά θα περιερχόταν σε δυσμενέστερη θέση από αυτή του κράτους μέλους που δεν την κατέβαλε εμπροθέσμως και στο οποίο επιβλήθηκε μείωση των προκαταβολών. Οι τόκοι υπολογίζονται βάσει των επιτοκίων που γνωστοποιούν τα κράτη μέλη σε συνάρτηση με την οφειλόμενη μηνιαίως συμπληρωματική εισφορά, χωρίς να υπολογίζονται μεν οι μειώσεις των προκαταβολών αλλά κατόπιν αφαιρέσεως των ποσών που έχουν δηλωθεί στο ΕΓΤΠΕ.

47 Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το πρόστιμο που επιβάλλεται στον παραγωγό έχει ιδιαίτερη σημασία για την υλοποίηση του κοινοτικού σκοπού της σταθεροποιήσεως της αγοράς των γαλακτοκομικών προϊόντων, η μη εμπρόθεσμη είσπραξή του συνιστά παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 536/93 που δικαιολογεί τη διόρθωση των δηλωθεισών δαπανών. Ο μηχανισμός αυτός περιγράφεται στις διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 536/93, το οποίο επιτάσσει την αφαίρεση των τόκων από τις δηλωθείσες δαπάνες, πράγμα που διασφαλίζει την ανάκτηση των εν λόγω ποσών από τα κράτη μέλη.

48 Το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 729/70, στο οποίο παραπέμπει η Ελληνική Κυβέρνηση, ρυθμίζει τα ζητήματα που αφορούν τις παρατυπίες και δεν εφαρμόζεται στην παρούσα υπόθεση η οποία διέπεται από τις ειδικές διατάξεις του κανονισμού 536/93.

49 Απαντώντας στα υπομνήματα παρεμβάσεως της Γερμανικής και της Ισπανικής Κυβερνήσεως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι αρχές που απορρέουν από την προπαρατεθείσα υπόθεση Γαλλία κατά Επιτροπής δεν τυγχάνουν εφαρμογής στην παρούσα υπόθεση.

50 Κατ' αρχάς, οι εφαρμοστέες στις δημοσιονομικές διορθώσεις διατάξεις είναι διαφορετικές. Ακολούθως, στην υπό κρίση υπόθεση, σε αντίθεση προς την υπόθεση στην προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Επιτροπής, το κράτος μέλος δεν αμφισβητεί την υποχρέωση καταβολής στην Κοινότητα των συμπληρωματικών εισφορών, αλλά αντιτίθεται στη δημοσιονομική διόρθωση που αφορά τους τόκους υπερημερίας που επιβλήθηκαν για την περίοδο που έπεται της μειώσεως των προκαταβολών. Τέλος, στην υπόθεση εκείνη, το Δικαστήριο αποφάσισε ότι δεν μπορεί να επιβληθεί δημοσιονομική διόρθωση σε περίπτωση μη εισπράξεως των εισφορών, εφόσον το κράτος μέλος προβάλλει αδυναμία εισπράξεως και η Επιτροπή δεν αποδεικνύει ότι το κράτος μέλος ενήργησε αμελώς. Εν προκειμένω, η Ελληνική Κυβέρνηση δέχθηκε ότι δεν είχε λάβει όλα τα πρόσφορα μέτρα για να διασφαλίσει την είσπραξη των σχετικών εισφορών και των σχετικών προς αυτές τόκων υπερημερίας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

51 Χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί η επιχειρηματολογία της Ελληνικής Κυβερνήσεως, κατά την οποία η μείωση των προκαταβολών λόγω της καθυστερημένης καταβολής

της συμπληρωματικής εισφοράς που οφειλόταν για την περίοδο εμπορίας 1995/1996 αφαιρεί από την Επιτροπή το δικαίωμα να αξιώσει από την Ελληνική Δημοκρατία τόκους υπερημερίας επί του ποσού της εισφοράς αυτής για την περίοδο που έπεται της εν λόγω μειώσεως, πρέπει να σημειωθεί ότι, εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν μπορούσε βασίμως να στηρίξει την επιβολή της επίδικης διορθώσεως στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 536/93.

52 Συγκεκριμένα, με τη σκέψη 101 της προπαρατεθείσας αποφάσεως της 21ης Μαρτίου 2002, Ισπανία κατά Επιτροπής, το Δικαστήριο επισήμανε, αφενός, ότι το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 536/93 θεσπίζει εις βάρος των αγοραστών την υποχρέωση να καταβάλλουν στον αρμόδιο φορέα τόκους, από 1ης Σεπτεμβρίου εκάστου έτους, σε περίπτωση καθυστερήσεως της πληρωμής της συμπληρωματικής εισφοράς και, αφετέρου, ότι το άρθρο 5, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού θεσπίζει εις βάρος των κρατών μελών την υποχρέωση να αφαιρέσουν τους καταβληθέντες τόκους από τις αιτήσεις επιστροφής των δαπανών του γαλακτοκομικού τομέα που υποβάλλουν στο ΕΓΤΠΕ.

53 Εν προκειμένω δεν αμφισβητείται ότι οι ελληνικές αρχές δεν εισέπραξαν τους μνημονευόμενους στις διατάξεις αυτές τόκους υπερημερίας.

54 Με τη σκέψη 101 της προπαρατεθείσας αποφάσεως της 21ης Μαρτίου 2002, Ισπανία κατά Επιτροπής, το Δικαστήριο έκρινε, επίσης, ότι το γεγονός ότι ορισμένα οφειλόμενα ποσά δεν καταβλήθηκαν ή καταβλήθηκαν με καθυστέρηση δεν συνιστά καθεαυτό παράβαση των υποχρεώσεων που επιβάλλει στα κράτη μέλη το κοινοτικό δίκαιο.

55 Επομένως, το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 536/93 δεν τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής.

56 Αληθεύει ασφαλώς, όπως προκύπτει από τη σκέψη 102 της προπαρατεθείσας αποφάσεως της 21ης Μαρτίου 2002, Ισπανία κατά Επιτροπής, ότι η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, να προβεί σε διόρθωση όταν είναι σε θέση να αποδείξει ότι το ΕΓΤΠΕ υπέστη ζημία λόγω της αμέλειας των εθνικών αρχών ως προς την είσπραξη των επίδικων ποσών.

57 Εντούτοις, εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή στήριξε την επίδικη διόρθωση αποκλειστικά στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 536/93. Επιβεβαίωσε μάλιστα την επιλογή της αυτή ενώπιον του Δικαστηρίου, καθότι ουδόλως ανέφερε το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 729/70 ως βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

58 Συνεπώς, δεδομένου ότι η Επιτροπή στήριξε την επίδικη διόρθωση σε εσφαλμένη νομική βάση και μόνο για τον λόγο αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα της Ελληνικής Κυβερνήσεως περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο μέτρο που επιβάλλει την εν λόγω διόρθωση.

Επί των δικαστικών εξόδων

59 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν έχει διατυπωθεί σχετικό αίτημα. Η

Ελληνική Δημοκρατία δεν ζήτησε να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα. Συνεπώς, καίτοι η Επιτροπή ηττήθηκε, κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

60 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο της Ισπανίας που παρενέβησαν στη διαφορά φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση 2001/137/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, καθόσον επιβάλλει στην Ελληνική Δημοκρατία δημοσιονομική διόρθωση ως προς τους τόκους υπερημερίας οι οποίοι επιβλήθηκαν λόγω της καθυστερημένης καταβολής της συμπληρωματικής εισφοράς που οφειλόταν για την περίοδο εμπορίας 1995/1996 και υπολογίστηκαν για την περίοδο από τον Φεβρουάριο του 1997 μέχρι τον Δεκέμβριο του 2000.**

2) **Η Ελληνική Δημοκρατία και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Puissochet Schintgen Σκουρής

Macken Cunha Rodrigues

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Ιουνίου 2003.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

J.-P. Puissochet